

عنوان مقاله:

حفاظت از معنای آب

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی بومی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مأده کلانتری - دانشجوی دکتری مرمت بناها و بافت های تاریخی . دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

امروزه حوزه دانش نوین حفاظت در حال گسترش است. از ارزش های تاریخی و زیبایی شناسی بناهای تاریخی فراتر رفته و به ارزش های دیگری چون ارزش های فرهنگی و میراث ناملموس پرداخته است. با این وجود همچنان وجوهی از آثار، مغفول و ناشناخته باقی مانده است. مفاهیم و معانی در مقابل کالبد اثر، مثل روح در برابر جسم، عظمت و پیچیدگی بیشتری دارد و به همان نسبت ناشناخته تر باقی مانده است. در صورتی که برای انسان دوره سنتی، یعنی انسان مولد این آثار، بعد محتوایی و معنوی و ماورائی آثار مد نظر قرار می گرفته است. اثر مادی و ملموس برای نشان دادن و بیان ارزش های غیر ملموس تولید می شده است. به همین دلیل ارزش ها و معانی پنهان در آثار بسیار گسترده تر و عمیق تر از ارزش های کالبدی و فیزیکی آن بوده است. به عبارتی، کالبد اثر برای انتقال معانی، باورها و مفاهیم ذهنی ساخته می شده است و همچنین به همین دلیل حفاظت می شده است. انسان دوره سنتی به عالم بر اساس معانی می پرداخت. بر خلاف انسان مدرن که عمده توجهش جلب ظاهر و ماده اثر است. انحراف توجه از معنا به ماده در علوم مدرن نیز آشکار است. دانش جدید، به حفاظت از کالبد و پیکره فارغ از معنا و محتوا می پردازد. این مقاله بر آن است تا به اهمیت معنا در شناخت و حفاظت بپردازد. بدین منظور از نمونه موردی آب بهره گرفته شد. موضوع آب از این نظر انتخاب شد که در فرهنگ ما همواره اهمیت داشته است و به همین دلیل با معماری ایرانی هم ترکیب شده است. و به دلایل متعدد لازم است حفاظت شود. از این رو نمونه خوبی است تا با شناخت معانی و حفظ آن به حفاظت کالبد آن نیز پرداخته شود. شایان ذکر است نتایج این مقاله قابل تعمیم به آثار مصنوع انسان از جمله بناهای تاریخی، نیز هست. همچنین با درک عمیق تر معانی آب، علاوه بر حفاظت در شأن آن، می توان نحوه حضور آن در معماری و شهرسازی امروز را ارتقا بخشید.

کلمات کلیدی:

حفاظت، معنا، آب، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544856>

